

Avdelning
Analysavdelningen
Handläggare
Max Kesselberg
08-56308802
max.kesselberg@uka.se

2014-06-23 2014/4

Universitetskanslersämbetets effektivitetsanalyser är en av formerna för att löpande redovisa resultaten av granskningarna av hur effektivt verksamheten bedrivs vid universitet och högskolor. Syftet med analyserna är att ge olika perspektiv på företeelser och förhållanden som är relevanta för hur resurserna utnyttjas och därigenom ge regeringen och andra aktörer underlag att diskutera eller agera utifrån.

Kursklassificering av ingenjörsutbildningar

Under perioden 2003–2013 har andelen kurser inom ingenjörsprogrammen som klassificerats som teknik och naturvetenskap legat omkring 95 procent. För de lärosäten som har arkitektutbildning har kurserna sedan 2007 i högre grad klassificerats som design än teknik.

Universitetskanslersämbetet (UKÄ) har enligt regleringsbrev för 2013 och 2014 i uppdrag att följa upp klassificeringen av kurser inom högskolan. Uppdraget gavs till Högskoleverket och därefter till UKÄ efter att Riksrevisionen i rapporten *Använder lärosätena resurserna effektivt?* (RiR 2010:4) hade påpekat att lärosätena klassificerar kurser på olika sätt och att lärosätena över tid har förändrat sin klassificering av kurser till utbildningsområden med högre ersättningsbelopp. Riksrevisionen menade också att regeringen inte har gett tillräcklig vägledning till lärosätena om hur de ska klassificera kurser, samtidigt som Högskoleverkets tidigare uppföljning inte var ändamålsenlig.

Klassificeringen av kurser på olika utbildningsområden är en viktig del i det resurstilldelningssystem som infördes fr.o.m. 1993. Det slogs vid införandet fast att det var ämnesinnehållet i kursen som skulle avgöra klassificeringen på utbildningsområde. I budgetpropositionen för 2012 (prop. 2011/12:1) påpekade regeringen att de principer för resursfördelning som infördes genom riksdagens beslut om propositionen *Högre utbildning för ökad kompetens* (prop. 1992/93:169, bet. 1992/93:UbU14, rskr. 1992/93:363) fortfarande gäller och att klassificeringen av kurser enbart ska ske utifrån ämnesinnehåll. Regeringen aviserade också i budgetpropositionen uppdraget till Högskoleverket att tillsammans med universitet och högskolor utveckla uppföljningen av kursklassificeringen. Högskoleverket gjorde en fördjupad studie av klassificeringen av kurser inom sex ämnen och resultatet publicerades i rapporten *Högskoleverkets uppföljning av kursklassificering vid universitet och högskolor* (2012:25R).

Efter nedläggningen av Högskoleverket har UKÄ fått i uppdrag att fortsätta följa klassificeringen av kurser inom högskolan. UKÄ gjorde 2013 en specialstudie av sjuksköterskeprogrammen (*Effektivitetsanalys 2013/3 Kursklassificering av sjuksköterskeutbildningar*) och fortsätter nu med att studera klassificeringen inom ingenjörsprogrammen.

Datum
2014-06-24Reg.nr
511-14-14

Undersökningens uppläggning

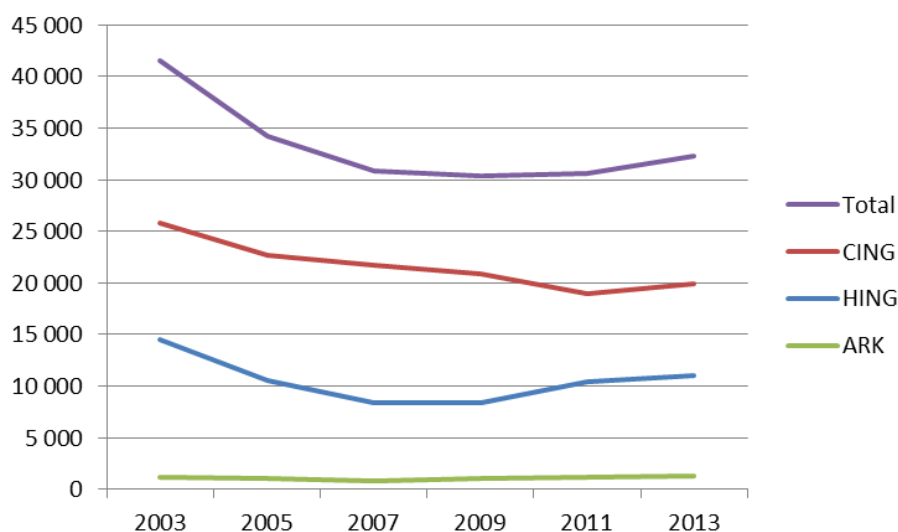
Ingenjörprogrammen har valts eftersom ingenjörutbildningen är stor i omfattning (drygt 30 000 helårsstudenter) och ges av många (22) lärosäten. Regeringen har dessutom i flera budgetpropositioner föreslagit en expansion av utbildningen. Kurserna inom programmen klassificeras huvudsakligen inom två utbildningsområden, teknik och naturvetenskap, men även andra utbildningsområden ingår.

Universitetskanslersämbetet bad alla lärosäten som anordnar ingenjörutbildningar (bilaga 2) om ett utdrag ur respektive Ladok-register för vartannat år under perioden 2003–2013. Utdraget skulle innehålla information om klassificering, samt antal helårsstudenter och helårsprestationer för alla de kurser som ingått i högskoleingenjörutbildningarna och civilingenjörutbildningarna, inklusive arkitektutbildningarna. Genom att alla lärosäten använde samma utskriftsrutin har materialet blivit fullt jämförbart.

Av de 22 lärosäten som har examenstillstånd för ingenjörutbildning (bilaga 2) har 12 tillstånd för civilingenjörutbildning. Avräkning sker till nära 95 procent mot tekniskt eller naturvetenskapligt utbildningsområde. Chalmers tekniska högskola, Kungl. Tekniska högskolan och Lunds universitet har sedan länge, samt Umeå universitet sedan 2008, dessutom tillstånd att utfärda arkitektexamen och har getts möjlighet att delvis avräkna mot utbildningsområdet design. För respektive lärosäte har regeringen satt ett tak för hur många helårsstudenter och helårsprestationer som får avräknas mot design.

Volym

En analys av materialet visar att antalet helårsstudenter (HST) på ingenjörprogram som leder till examen som högskoleingenjör (HING), civilingenjör (CING) och arkitekt (ARK) har sjunkit från ca 40 000 till drygt 30 000 per kalenderår under perioden 2003–2013, vilket framgår av figur 1. Civilingenjörutbildningen är, mätt som antal helårsstudenter, omkring dubbelt så stor som högskoleingenjörutbildningen.

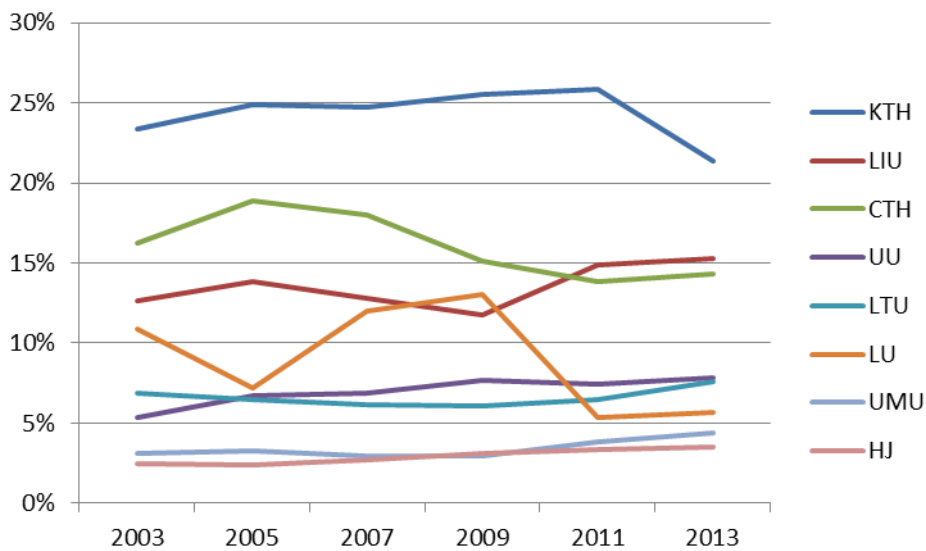

Figur 1: Antal helårsstudenter (HST) för ingenjörutbildningar under perioden 2003–2013.

Datum
2014-06-24

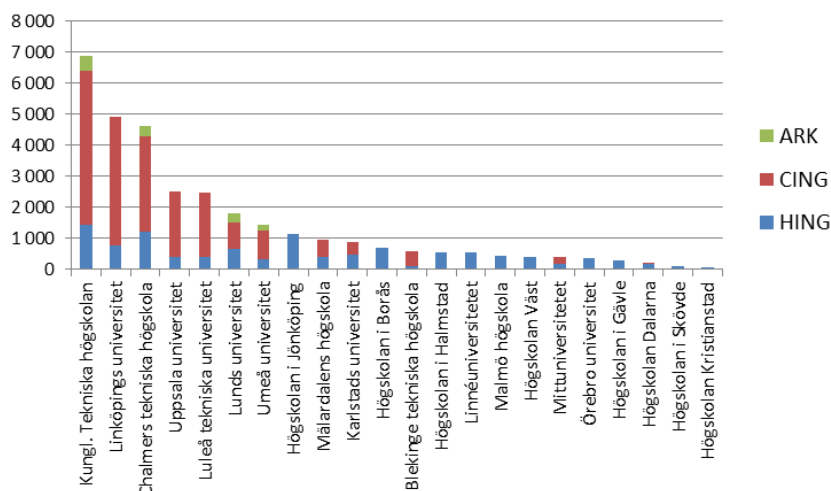
Reg.nr
511-14-14

För att studera andelen helårsstudenter närmare görs en uppdelning per lärosäte, vilken redovisas i figur 2. Endast de åtta lärosäten som hade mer än tre procent av det totala antalet helårsstudenter 2013 visas, eftersom det annars skulle bli svårt att urskilja enskilda lärosäten. Andelen helårsstudenter vid dessa åtta lärosäten utgjorde 2013 cirka 80 procent av totala antalet inom dessa tre utbildningsprogram.

Figur 2: Andel helårsstudenter (HST) för de lärosätena som har en andel som överstiger tre procent av totala antalet HST på de studerade utbildningsprogrammen.

En uppdelning av antalet helårsstudenter på högskoleingenjör, civilingenjör och arkitekt redovisas i figur 3. Vid de tolv lärosäten som har tillstånd att utfärda examen för civilingenjörer har den examenstypen störst omfattning av de tre examina, utom vid Karlstads universitet och vid Högskolan Dalarna, där högskoleingenjörerna har störst omfattning i antal helårsstudenter.

Figur 3: Antal helårsstudenter (HST) 2013 för lärosätena uppdelat på de tre utbildningsprogrammen.

Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

Klassificering av kurserna inom ingenjörsprogrammen

Lärosätena är ansvariga för hur kurserna klassificeras och i tabell 1 redovisas de utbildningsområden som förekommer inom ingenjörsprogrammen.

Utbildningsområden			
ME	Medicinskt	LU	Undervisning
SA	Samhällsvetenskapligt	HU	Humanistiskt
DE	Design	FA	Farmaceutiskt
NA	Naturvetenskapligt	ID	Idrott
TE	Tekniskt	MU	Musik
JU	Juridiskt	MM	Media
TL	Teologi	ÖV	Övrigt
VÅ	Vård		

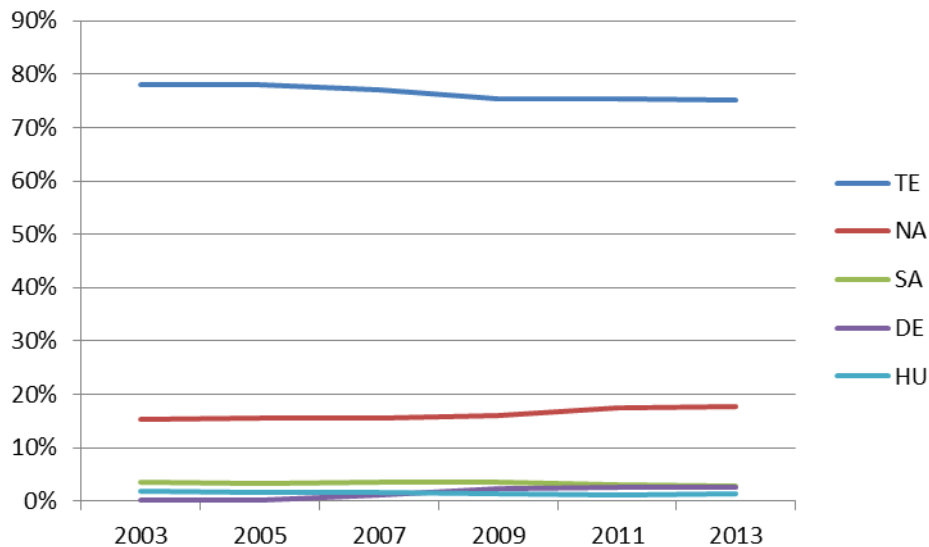
Tabell 1: Utbildningsområden som förekommer i klassificeringar av kurser inom ingenjörsutbildningar på grundnivå och avancerad nivå. Vissa av dessa ger dock samma ersättning (även kallad prislapp). Detta gäller HU, JU, TL och SA respektive NA, TE och FA.

Ersättningsbeloppen för de vanligaste utbildningsområdena inom de studerade programmen var under år 2013 för teknik och naturvetenskap 50 377 kr och 42 484 kr för helårsstudenter respektive helårsprestationer. Design låg markant högre, nämligen 142 756 kr respektive 86 977 kr och samhällsvetenskap och humaniora något lägre, 28 366 kr respektive 19 252 kr.

Klassificeringen på olika utbildningsområden perioden 2003–2013 framgår av figur 4. Teknik har minskat några procentenheter från knappt 80 procent till ca 75 procent. Motsvarande ökning har skett för naturvetenskap. Övriga utbildningsområden svarar tillsammans för ca fem procent och har minskat något under perioden. Luleå tekniska universitet har erbjudit utbildningar inom s.k. arenor, dvs. civilingenjörsprogram med en något annorlunda profil jämfört med övriga lärosätens program. Det innebär ett större inslag av icke-teknikämnen. Arenaprogrammen har under perioden 2003–2013 minskat i omfattning, vilket innebär att andelen teknik vid lärosätet har ökat på senare år. Detta framgår av klassificeringen för respektive lärosäte som redovisas i bilaga 1.

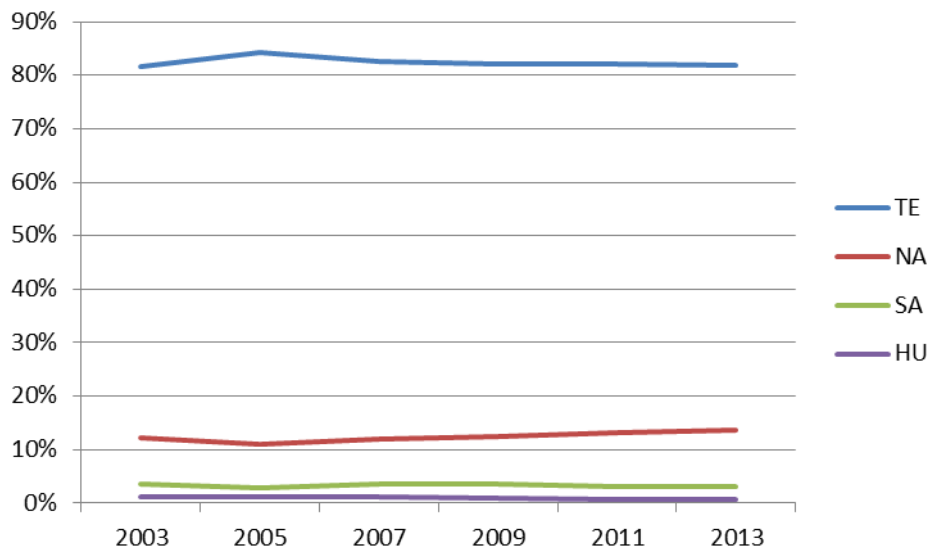
Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

Figur 4: Klassificeringen på olika utbildningsområden för andelen helårsstudenter (HST) på program som leder till högskoleingenjör-, civilingenjör- respektive arkitektexamen.

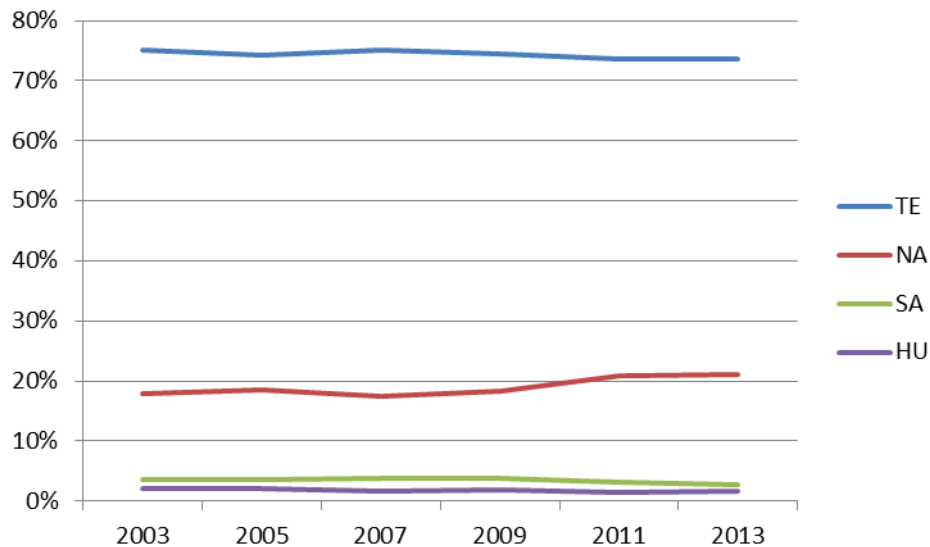
Om vi särredovisar högskoleingenjörer och civilingenjörer kan vi se att andelen teknik är omkring sju procentenheter större för högskoleingenjörer än för civilingenjörer, räknat i andel helårsstudenter och andelen humaniora omkring en procentenhet mindre enligt figurerna 5 och 6. Nedan följer också en särskild redovisning av arkitektprogrammen.

Figur 5: Klassificeringen på olika utbildningsområden för högskoleingenjörprogrammen.

Datum
2014-06-24

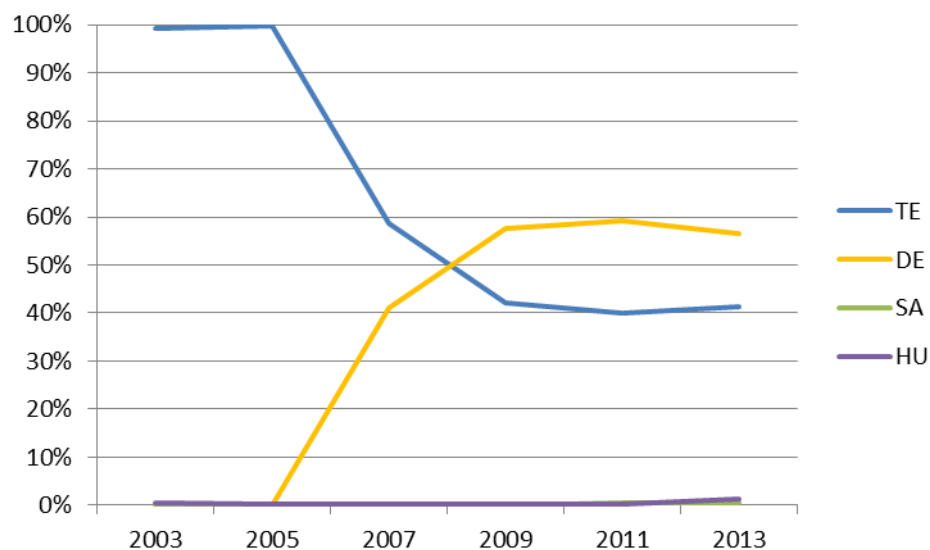
Reg.nr
511-14-14

Figur 6: Klassificeringen på olika utbildningsområden för civilingenjörsprogrammen.

Klassificering av kurserna inom arkitektprogram

Innan möjligheten att klassificera kurser inom arkitektutbildningen som design infördes, var klassificeringen av kurserna som teknik allenarådande. Av figur 7 framgår att möjligheten att avräkna mot design har utnyttjats fr.o.m. 2007 och andelen design har sedan dess legat på strax under 60 procent som medelvärde för riket. I bilaga 1 redovisas klassificeringen för enskilda lärosäten.

Figur 7: Andel klassificering på olika utbildningsområden för arkitektprogrammen.

Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

Arkitektutbildning har sedan länge erbjudits vid Kungl. Tekniska högskolan, Lunds universitet och Chalmers tekniska högskola. Mellan 1993 och 2006 finansierades utbildningen huvudsakligen med samma ersättningsbelopp som teknisk utbildning, trots att en stor del av utbildningen är konstnärlig till sin karaktär. Detta ledde till kvalitetsproblem i utbildningen, vilket bl.a. påtalades i Högskoleverkets utvärderingar av arkitektutbildningen (*Arkitektutbildningen – Högskoleverkets utredning och utvärdering*, 1999:8 R och *Uppföljning av 1998/99 års utvärdering av svensk arkitektutbildning*, HSV regnr 643-5085-02). Därför föreslog regeringen i budgetpropositionen för 2007 (prop. 2006/07:1) att möjligheterna att avräkna helårsstudenter (HST) och helårsprestationer (HPR) inom utbildningsområdet design skulle öka vid Lunds universitet från 56 till högst 184 HST respektive HPR, vid Kungl. Tekniska högskolan från 0 till högst 123 HST och HPR och vid Chalmers tekniska högskola AB från 30 till högst 96 HST och HPR. Räknat som andelar av HST och HPR utgjorde avräkningen mot utbildningsområdet design år 2007 omkring 30 procent av antalet HST inom arkitektprogrammen för CTH och KTH och omkring 80 procent för LU. Emellertid korrigerades detta i regleringsbrev för budgetåret 2007 avseende universitet och högskolor, bilaga 2 för Lunds universitet, till en ökning från 56 till högst 140 HST respektive HPR, varvid andelen av HST respektive HPR 2007 blev drygt 35 procent.

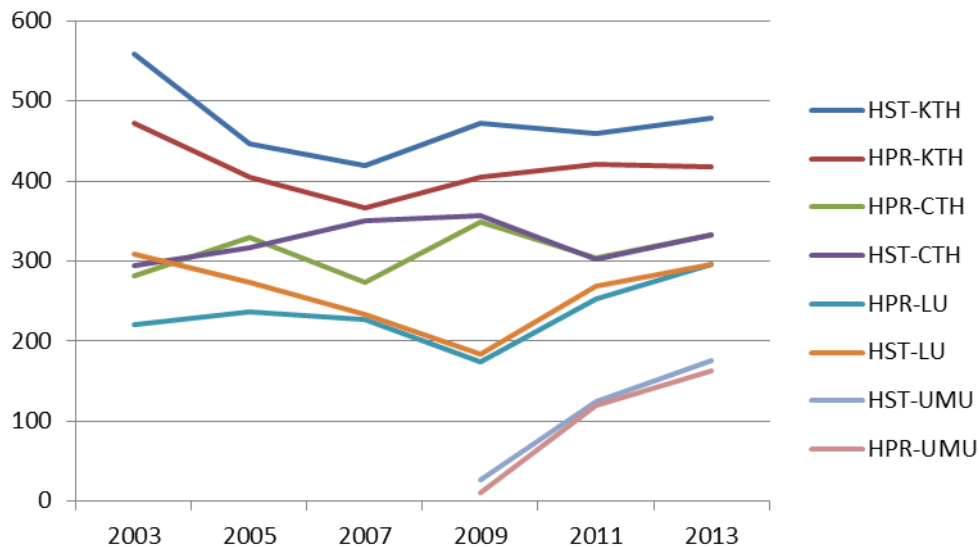
Umeå universitet erhöll i juni 2008, som fjärde lärosäte i Sverige, tillstånd att examinera arkitekter. I budgetpropositionen för 2010 (prop. 2009/10:1) aviserade regeringen därför sin avsikt att öka Umeå universitets möjligheter att avräkna mot utbildningsområde design, från 220 till högst 276 HST respektive HPR inom design.

Från och med 2001 har regeringen begränsat antalet helårsstudenter som kan ge ersättning med de relativt höga ersättningsbelopp som gäller för de konstnärliga utbildningsområdena, dvs. design, konst, musik, opera, teater och media. Denna s.k. högstsättning ökades således, enligt besluten ovan, för utbildningsområdet design med totalt 359 HST respektive HPR inom arkitektutbildningarna.

I figur 9 visas antalet HST och HPR för arkitektutbildningarna under perioden 2003–2013. Störst volym mätt som HST och HPR hade Kungl. Tekniska högskolan (KTH), följt av Chalmers tekniska högskola (CTH), Lunds universitet (LU) och sedan 2009 Umeå universitet (UMU).

Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

Figur 9: Det totala antalet HST och HPR för arkitektutbildningen vid de fyra lärosäten som ger arkitektutbildning perioden 2003–2013.

Ekonomiska förutsättningar

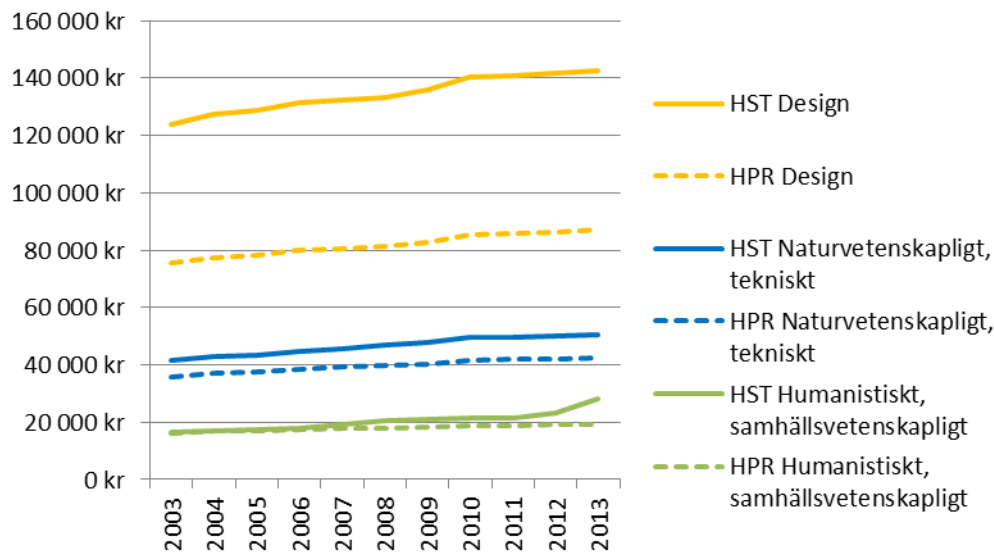
Med det nya resurstilldelningssystemet 1993 infördes ersättningsbelopp, s.k. prislappar, för de olika utbildningsområdena. Lärosätena får ersättning dels för antalet helårsstudenter, dels för antalet helårsprestationer upp till ett s.k. takbelopp, dvs. den högsta möjliga sammanlagda ersättningen.

I figur 10 syns att skillnaden i ersättning för helårsstudenter mellan design respektive naturvetenskap och teknik har ökat från drygt 80 000 kronor till drygt 90 000 kronor under perioden 2003–2013. Under samma period har skillnaden i ersättning för helårsstudenter mellan humaniora och samhällsvetenskap å ena sidan och naturvetenskap och teknik å den andra ökat från ca 25 000 kronor 2003 till 28 000 kronor 2011 för att 2013 minska till ca 22 000 kronor.

Motsvarande skillnader för den delen av ersättningen som gäller helårsprestationer finns mellan design respektive naturvetenskap och teknik. Skillnaden ökade från knappt 40 000 kronor till knappt 45 000 kronor under perioden. Mellan humaniora och samhällsvetenskap å ena sidan och naturvetenskap och teknik å den andra har skillnaden ökat från knappt 20 000 kronor till drygt 23 000 kronor.

Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

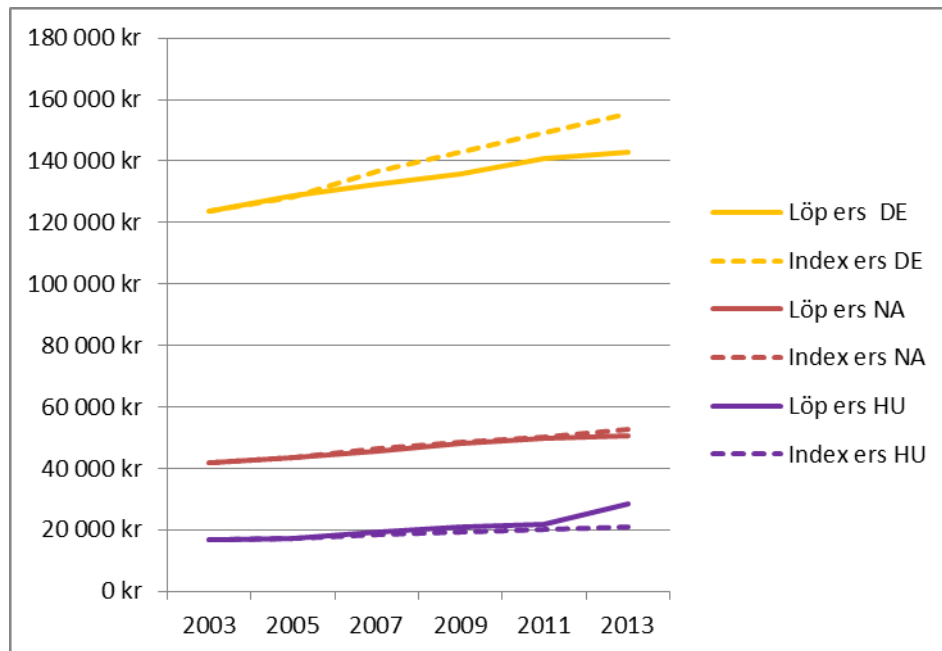
Figur 10: Prislappar för helårsstudenter (HST) och helårsprestationer (HPR) i löpande priser för design, naturvetenskapligt och tekniskt utbildningsområde samt humanistiskt och samhällsvetenskapligt utbildningsområde.

Ökningen av ersättningsbeloppen i löpande priser under perioden 2003–2013, består av den årliga pris- och löneomräkningen och eventuellt särskilda insatser. I figur 11 visas att ersättningsbeloppen för helårsstudenter inte helt hållit jämna steg med indexuppräknade belopp. Index¹ har ökat med omkring 25 procent under perioden 2003–2013. För design respektive teknik och naturvetenskap har ersättningen bara ökat drygt 15 respektive 20 procent, den senare efter förstärkningar 2006–2008. Däremot har ersättningen för helårsstudenter för humaniora och samhällsvetenskap höjts mer än index, totalt med drygt 70 procent efter förstärkningar 2006–2008, som också teknik och naturvetenskap fick, samt förstärkningar 2012 och 2013 som enbart tilldelades humaniora och samhällsvetenskap.

¹ Implicitindex för statlig konsumtion

Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

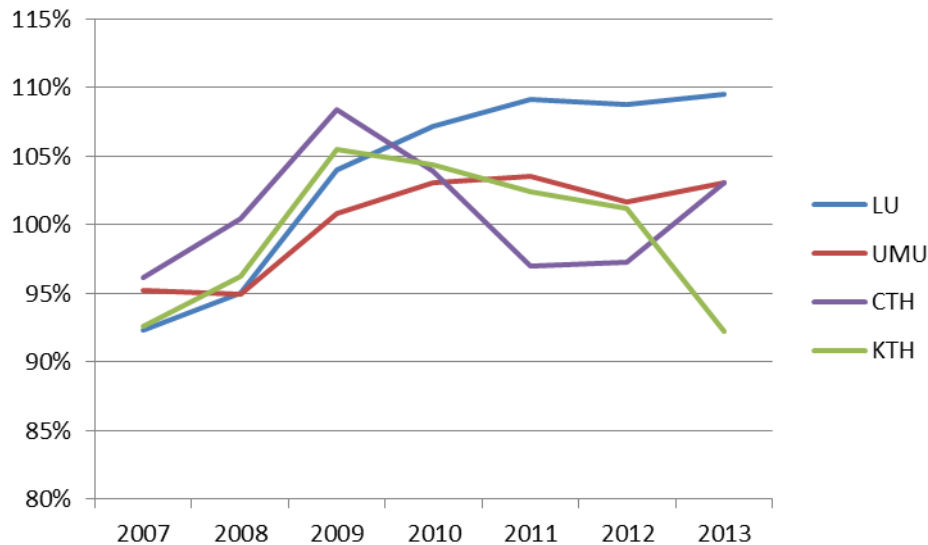

Figur 11: Indexuppräknade prislappar (streckat) basår 2003, jämfört med faktiska prislappar (heldraget) för helårsstudenter inom design (DE), naturvetenskapligt (NA) och tekniskt (TE), samt humanistiskt (HU) och samhällsvetenskapligt utbildningsområde.

När lärosäten med tillstånd att utfärda arkitektexamen gavs möjlighet att avräkna mot designprislappen krävdes att det fanns utrymme under taket, dvs. att det belopp som lärosätet avräknade totalt understeg takbeloppet, om medlen skulle bli tillgängliga samma år. I annat fall är det fråga om överproduktion, vilken kan sparas till nästa budgetår om den understiger 10 procent. Ett lärosäte med överproduktion får inte betalt fullt ut, utan måste fundera på hur kursutbudet ska anpassas till efterfrågan och till den ekonomiska begränsning som takbeloppet utgör. Av figur 12 framgår att s.k. anslagssparande framför allt förekom i början av perioden, men att det också uppstod för Chalmers tekniska högskola 2011–2012 samt för Kungl. Tekniska högskolan även mot slutet. Enligt respektive årsredovisningar har alla lärosätena utnyttjat möjligheten att maximalt avräkna mot designprislapp under hela perioden 2007–2013, utom Umeå universitet 2010. Detta innebar att alla lärosäten under början av perioden kunde hämta hem ersättningen samma år. Även år 2011–2012 kunde Chalmers tekniska högskola komma åt hela ersättningen och mot slutet av perioden även Kungl. Tekniska högskolan.

Datum
2014-06-24

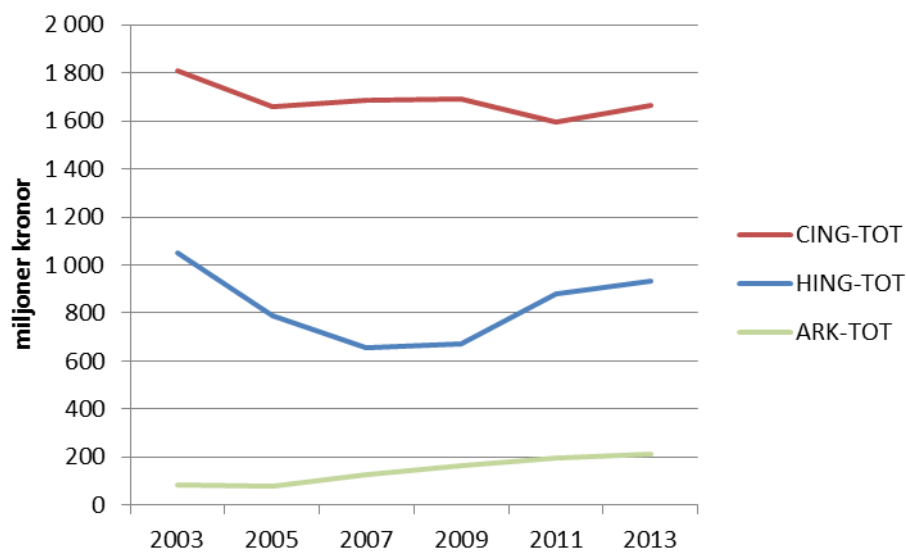
Reg.nr
511-14-14

Figur 12: Andel av tilldelade medel som redovisats i form av HST och HPR 2003–2013.

Ekonomisk omfattning

Diagrammet i figur 13 visar att lärosätenas totala tilldelning för helårsstudenter och helårsprestationer i löpande priser har legat mellan 1600 – 1700 miljoner kronor per år för civilingenjörsutbildningarna, mellan 700 – 1000 miljoner kronor för högskoleingenjörsutbildningarna. Ersättningen för arkitektutbildningarna skulle ha ökat från 100 miljoner kronor till 200 miljoner kronor under den studerade perioden om den inte begränsats av högstsättningen inom utbildningsområdet design.

Figur 13: Ersättning, i löpande priser, som utan högstsättning totalt skulle utgått till lärosätena för ingenjörs- och arkitektutbildningarna 2003–2013.

Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

Riksrevisionen anser i sin granskning att lärosätena gynnsamklassificerat sina utbildningar. För Universitetskanslersämbetet har det inte varit möjligt att bedöma huruvida förändringar för de studerade utbildningarna som skett, beror på att kursernas innehåll förändrats eller på något annat. Klart är dock att Chalmers tekniska högskola, Kungl. Tekniska högskolan, Lunds universitet och sedermera Umeå universitet utnyttjat möjligheten att klassificera kurser inom arkitektutbildningarna som design och därmed kunnat avräkna mot de högre beloppen för design.

Som nämnts tidigare utnyttjade alla lärosäten möjligheten till maximal avräkning, utom Umeå 2010. Ersättningsbeloppen för helårsstudenter 2013 sammantaget för alla lärosäten med arkitektutbildning uppgick till drygt 33 miljoner kronor fördelat på CTH knappt 8 miljoner kronor, KTH drygt 11 miljoner kronor, LU knappt 8 miljoner kronor och UMU drygt 5 miljoner kronor. För helårsprestationerna blev ersättningsbeloppet 16 miljoner kronor. Relativt de båda ingenjörutbildningarna, som har en prestationsgrad på 82–84 procent har arkitektutbildningarna med drygt 90 procent en större genomströmning.

Den av regeringen i budgetpropositionen 2007 påtalade kvalitetsbristen förefaller ha avhjälpes eftersom samtliga arkitektprogram vid de fyra lärosätena fått omdömet hög kvalitet i UKÄ:s kvalitetsutvärderingar 2013.

Analys och slutsatser

Ingenjörutbildningar erbjuds av 22 lärosäten och omfattar drygt 30 000 helårsstudenter, vilket 2013 utgjorde ca 10 procent av alla helårsstudenter på grundnivå och avancerad nivå i riket. Räknat i kronor på motsvarande ersättning för dessa helårsstudenter blir andelen ca 13 procent. Kurserna inom ingenjörutbildningarna klassificeras huvudsakligen antingen som teknik eller naturvetenskap.

Andelen helårsstudenter som finns på kurser som klassificerats inom utbildningsområdet teknik har under perioden 2003–2013 minskat några procentenheter från knappt 80 procent till ca 75 procent, samtidigt som andelen klassificerade som naturvetenskap har haft motsvarande ökning. Övriga utbildningsområden utgör tillsammans ca fem procent av antalet helårsstudenter.

Eftersom teknik och naturvetenskap ger samma ersättning har resurstilldelningen inte påverkats av fördelningen mellan de två utbildningsområdena då andelen helårsstudenter klassificerade på övriga utbildningsområden samtidigt varit i princip konstant.

Ersättningen för arkitektutbildningen höjdes när Chalmers tekniska högskola, Kungl. Tekniska högskolan och Lunds universitet från 2007 och Umeå universitet från 2009 fick möjlighet att avräkna mot prislappen för design. Om man räknar samman ersättningen för ingenjörutbildningarna och arkitektutbildningarna utgör arkitektprogrammen 2013 knappt 8 procent av den totala ersättningen. Den ekonomiska konsekvensen för statsbudgeten av att öka högstsättningen för ämnesområdet design blev 2013, jämfört med före 2007, drygt 33 miljoner kronor för de 359 helårsstudenterna och 16 miljoner

Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

kronor för helårsprestationerna. Förutsättningen för att lärosätena skulle kunna tillgodogöra sig hela ersättningen innevarande budgetår byggde dock alltså på att detta rymdes inom takbeloppet.

Det inrapporterade antalet helårsstudenter klassificerade på olika utbildningsområden totalt i riket varierar mellan åren, vilket framgår av figur 4. Variationerna för ett enskilt lärosäte kan givetvis vara ännu större och i bilaga 1 redovisas andelen helårsstudenter klassificerade inom de olika utbildningsområdena för alla 22 lärosäten. Det kan finnas flera olika anledningar till dessa variationer. Exempelvis kan kurser vara valbara och om de då har olika klassificering kan studenternas val påverka andelen mellan olika utbildningsområden. Vidare kan variationerna bero på nya kursplaner, ökat/minskat utbud med annan profil, stora kurser där en enda omklassificering påverkar, liksom kurser som skiftats mellan läsår samt eventuellt återkallade examenstillstånd. Universitetskanslersämbetet har inte möjlighet att avgöra huruvida lärosätena har följt regeringens anvisningar och klassificerat efter ämnesinnehåll. Endast kursansvariga på det enskilda lärosätet har den fulla kunskapen om ämnesinnehållet i varje enskild kurs. På de flesta lärosäten läggs kursansvariga ett klassificeringsförslag, som sedan beslutas på en högre nivå, inte sällan av rektor.

Slutsatsen av denna analys är alltså att det på ingenjörsområdet inte har skett någon omklassificering, som påverkat resurstilldelningen till de studerade utbildningarna, mer än den möjlighet till avräkning mot design som regeringen beslutat om. Resurstilldelningen har i och med beslutet om en höjning av antalet helårsstudenter och helårsprestationer som får avräknas mot utbildningsområdet design ökat och uppgick 2013 till knappt 50 miljoner kronor.

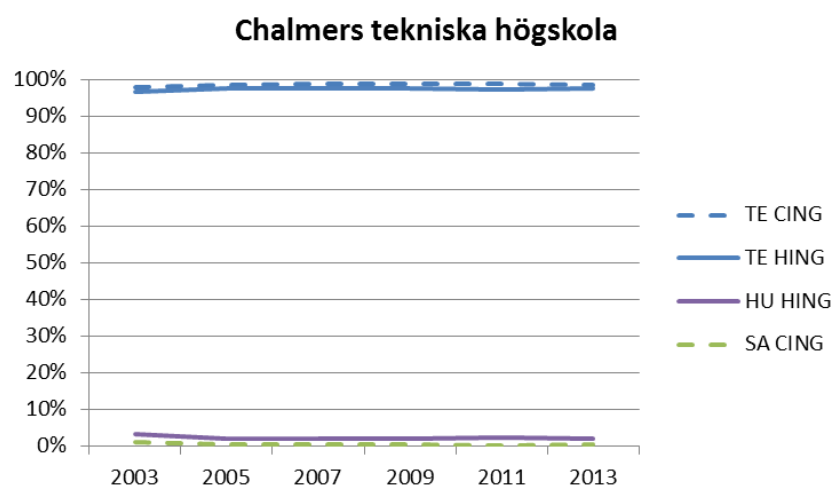
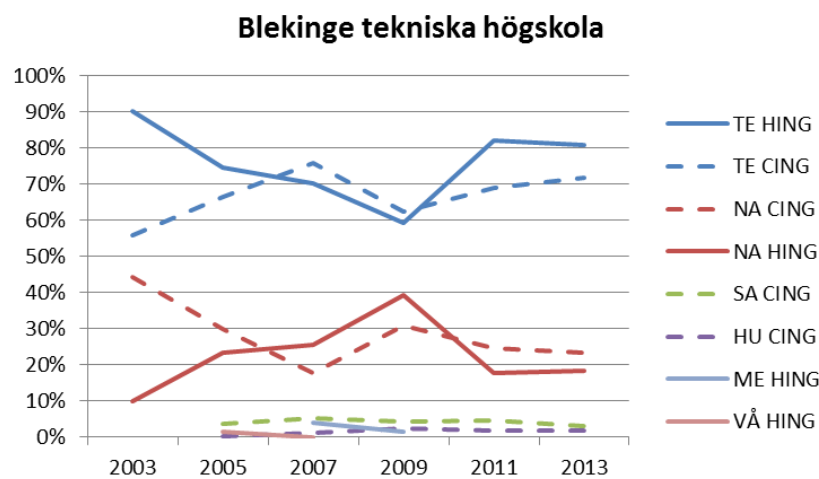
Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

Bilaga 1

I denna bilaga visas hur de enskilda lärosätena valt att klassificera sina kurser inom ingenjörsutbildningarna som procent av antalet helårsstudenter. I diagrammen har alla utbildningsområden med andelar mindre än 1 procent, och som bara finns enstaka år, utelämnats. Heldragna linjer representerar högskoleingenjörer och streckade civilingenjörer. Arkitektutbildningar redovisas separat, sist i bilagan.

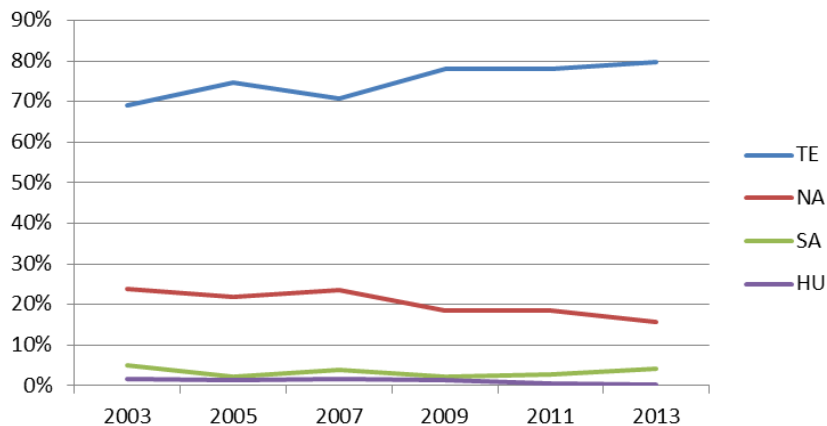
Högskole- och civilingenjörsutbildningar

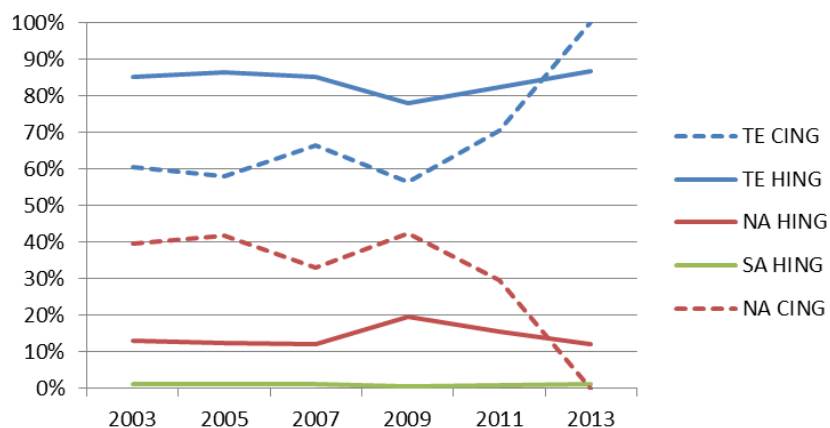
Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

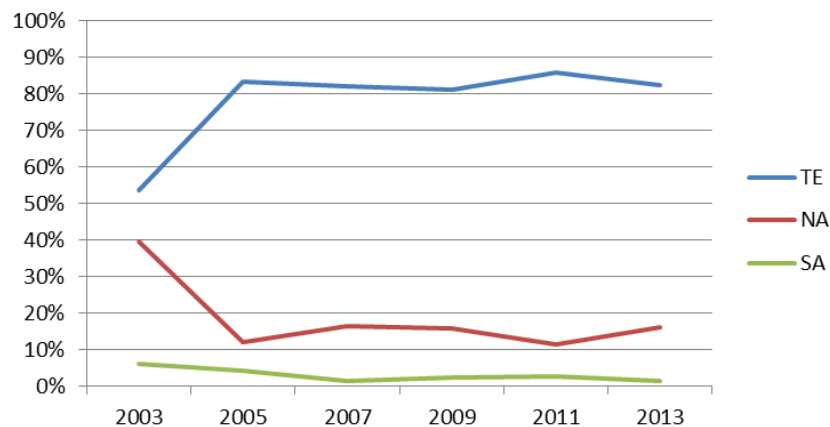
Högskolan i Borås

Högskolan Dalarna

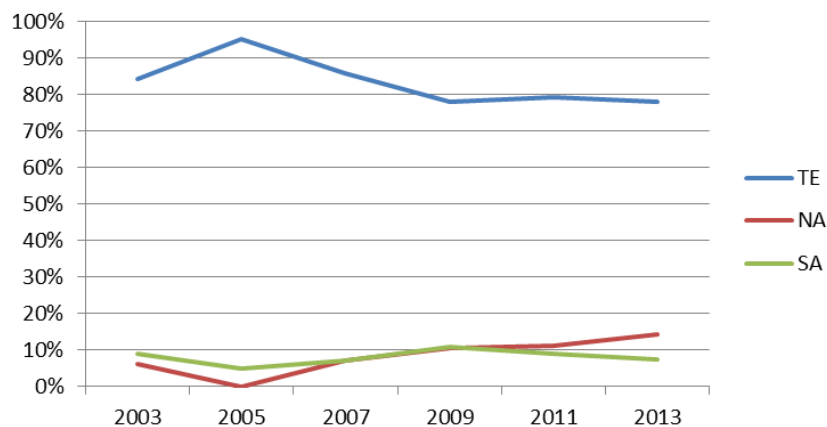
Högskolan i Gävle

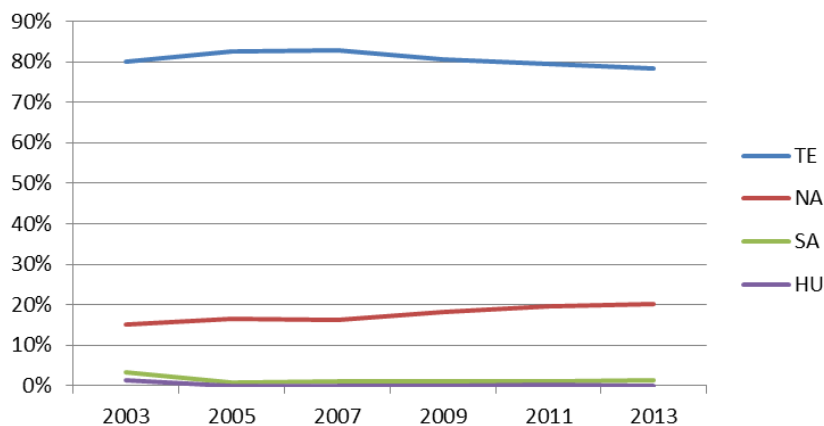
Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

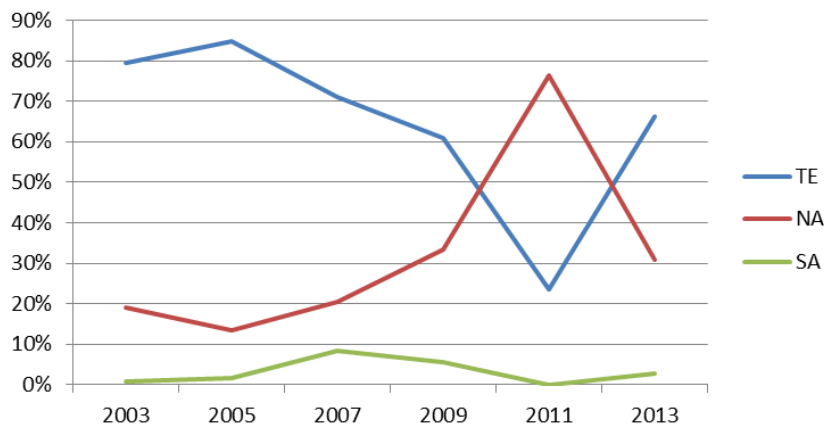
Högskolan i Jönköping

Högskolan i Halmstad

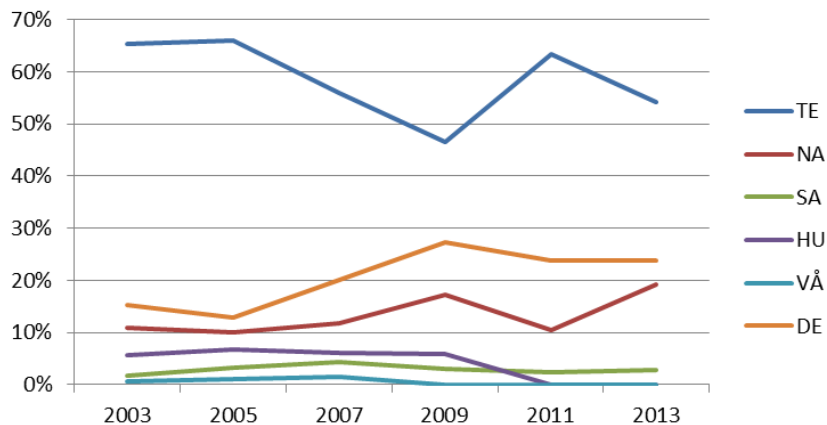
Högskolan Kristianstad

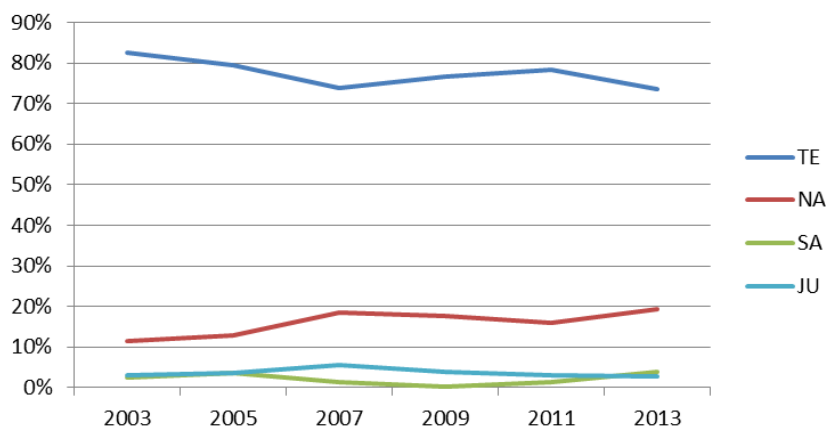
Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

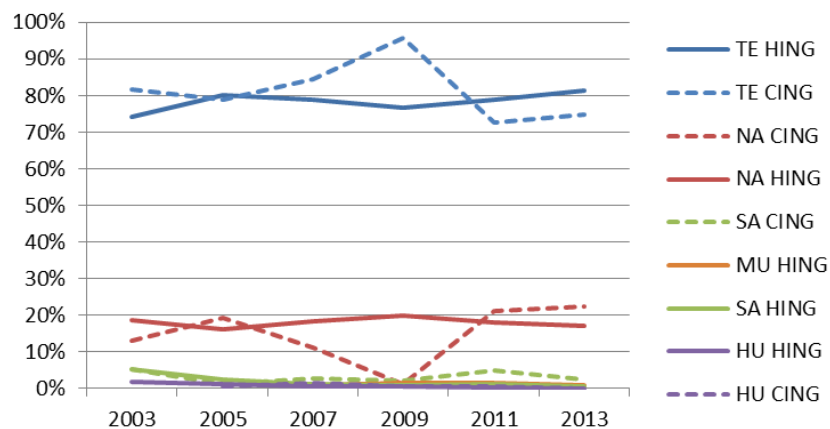
Högskolan i Skövde

Högskolan Väst

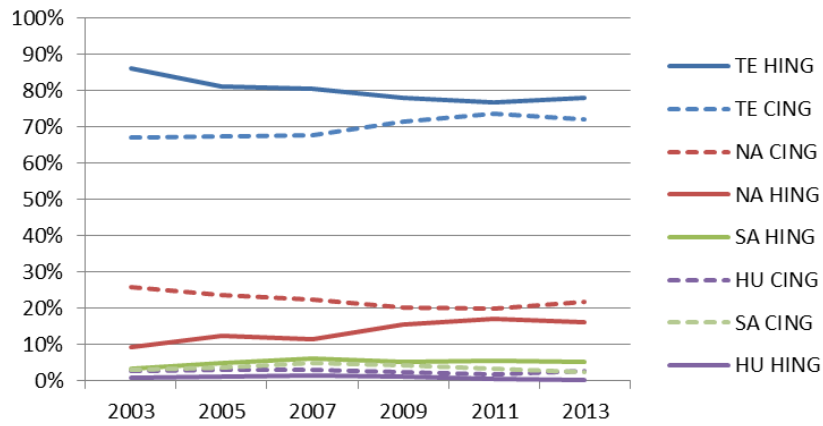
Karlstads universitet

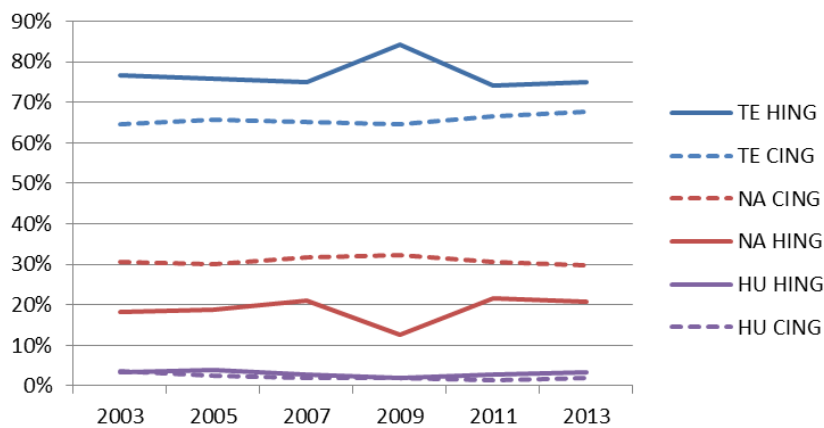
Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

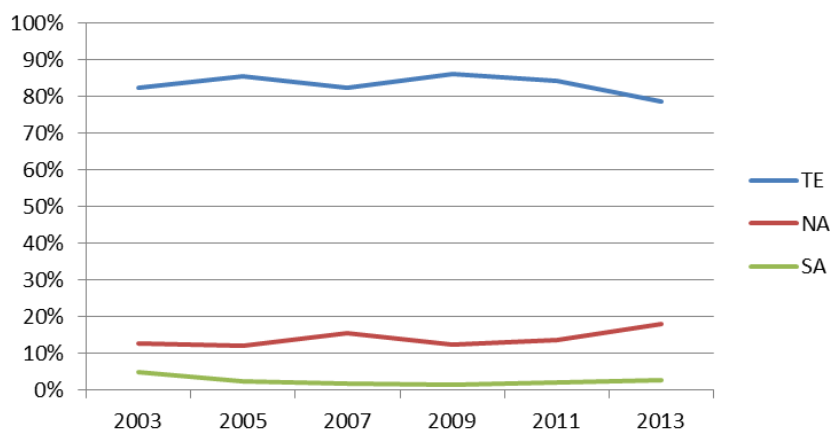
Kungl. Tekniska högskolan

Linköpings universitet

Linnéuniversitetet

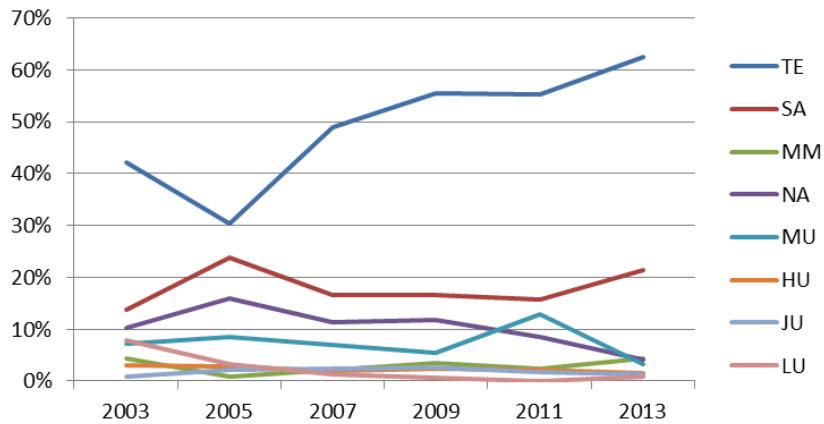

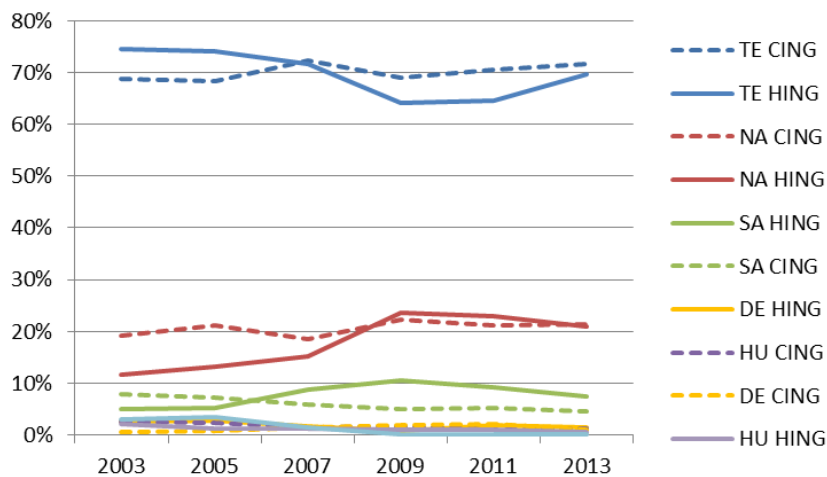
Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

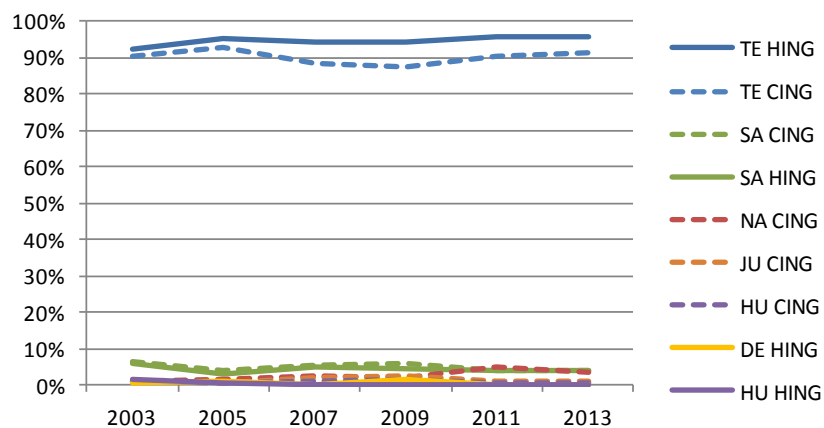
Luleå tekniska universitet (Arenautbildning)

Luleå tekniska universitet

Lunds universitet

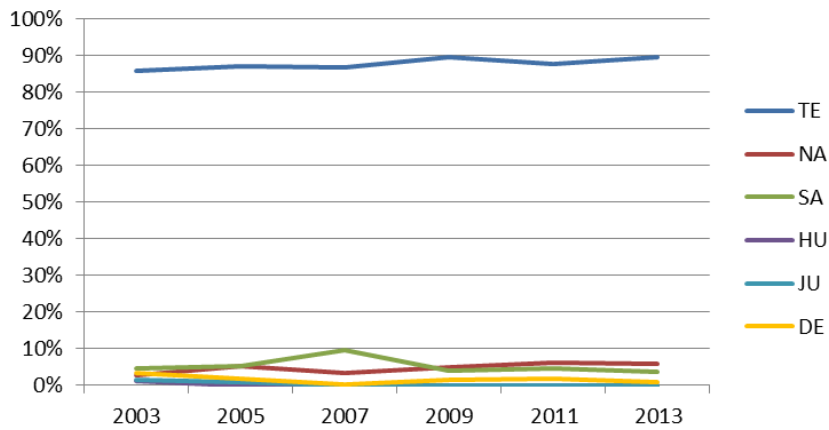

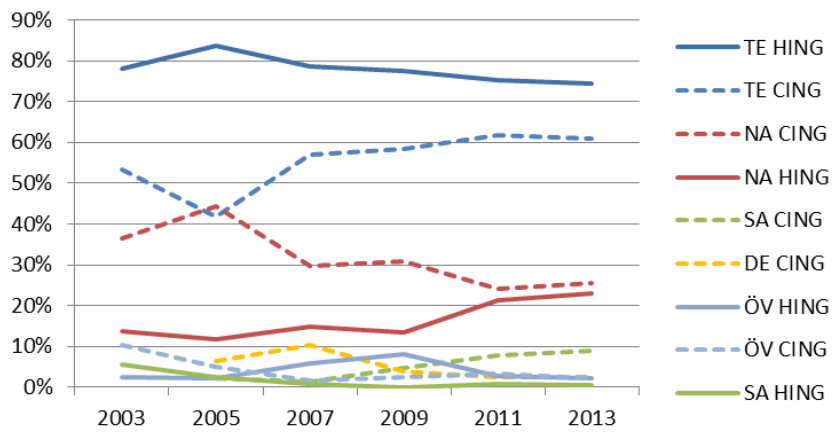
Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

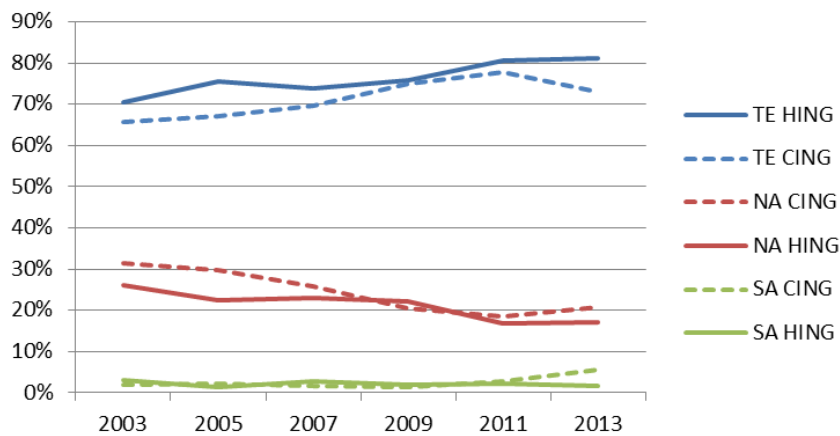
Malmö högskola

Mittuniversitetet

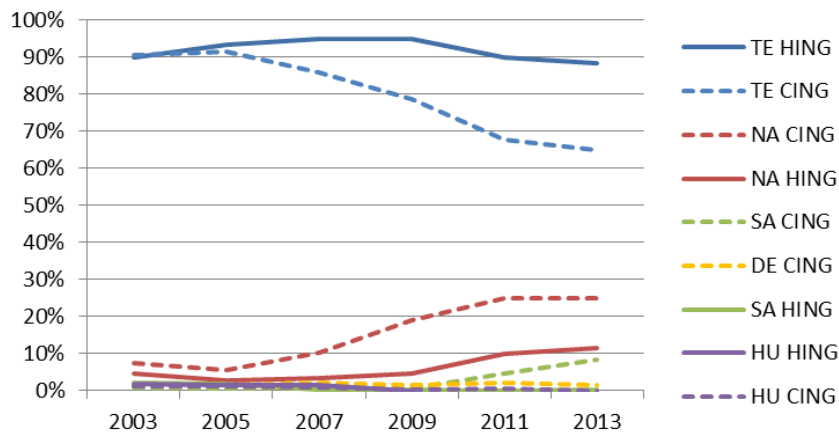
Mälardalens högskola

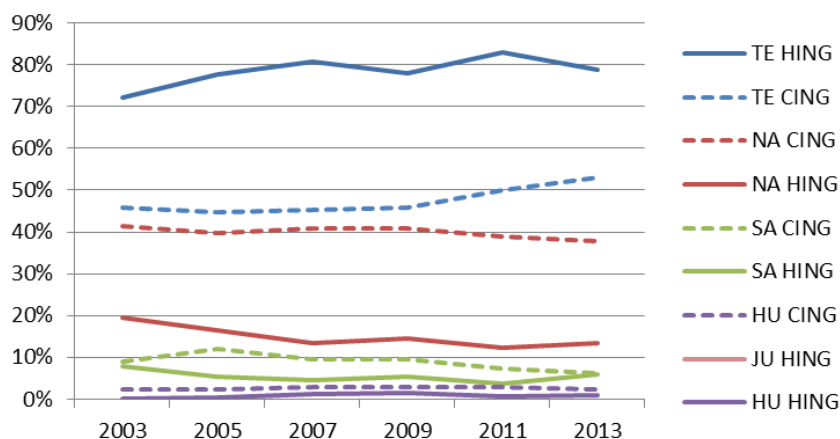
Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

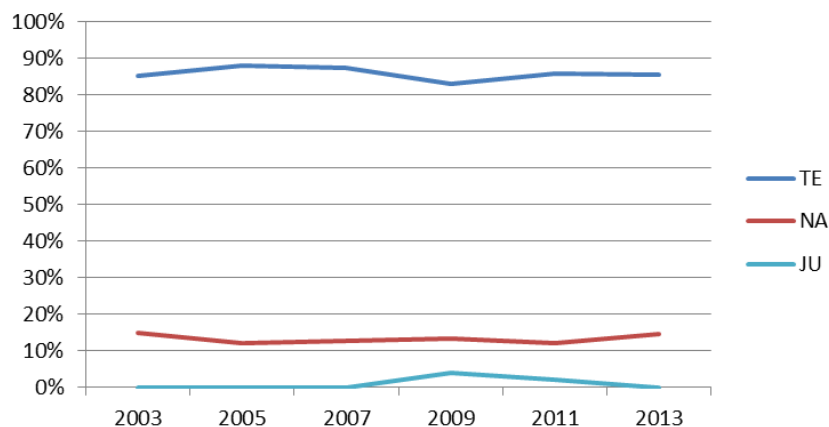
Umeå universitet

Uppsala universitet

Örebro universitet

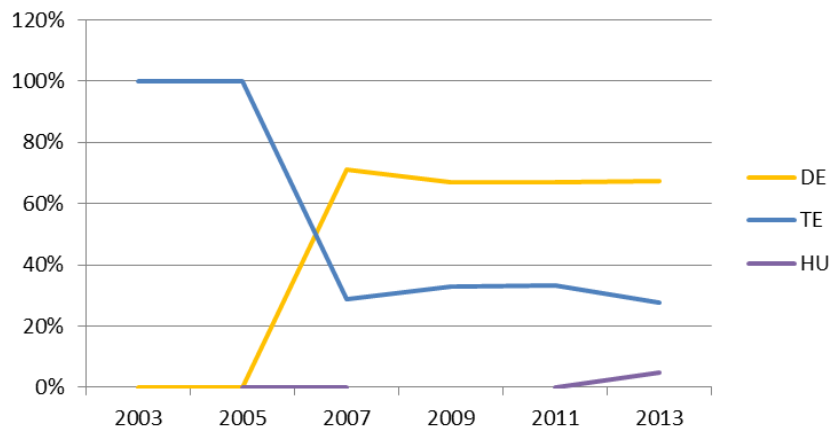

Datum
2014-06-24

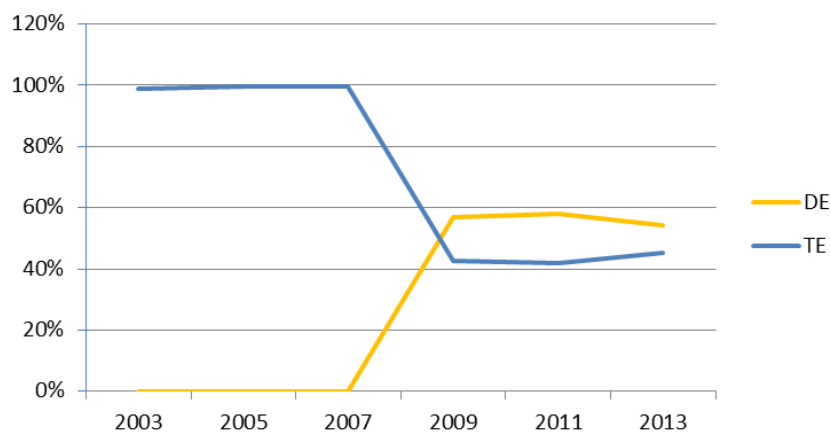
Reg.nr
511-14-14

Arkitektutbildningar

Chalmers tekniska högskola (ARK)

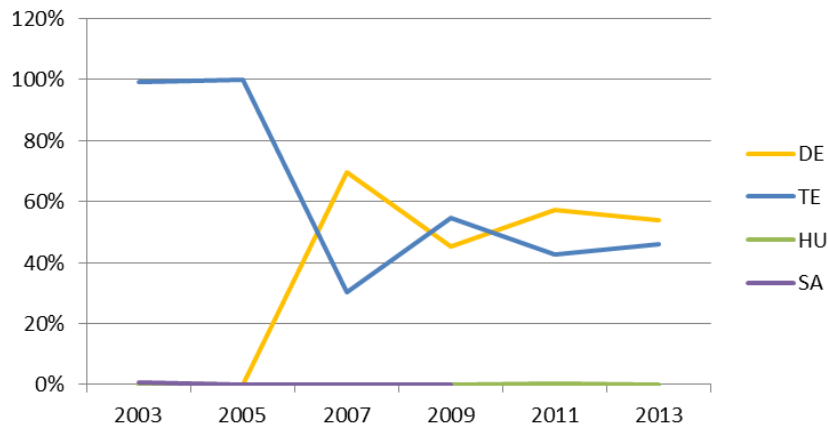
Kungl. Tekniska högskolan (ARK)

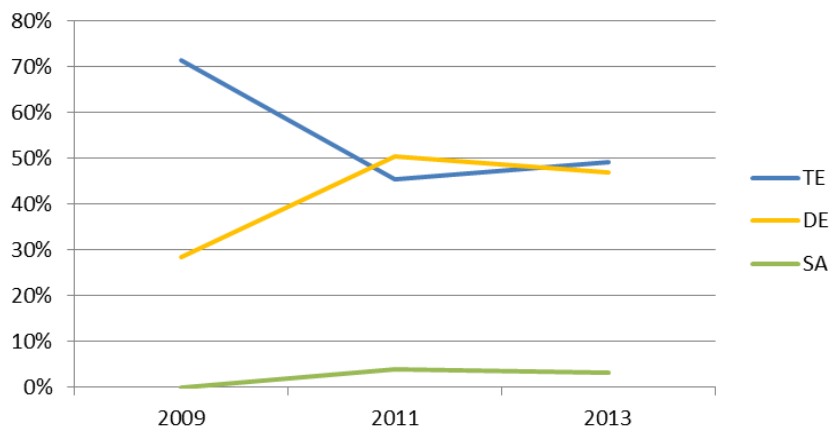
Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

Lunds universitet (ARK)

Umeå universitet (ARK)

Datum
2014-06-24

Reg.nr
511-14-14

Bilaga 2

Blekinge tekniska högskola (BTH)
Chalmers tekniska högskola (CTH)
Högskolan i Borås (HB)
Högskolan Dalarna (HD)
Högskolan i Halmstad (HH)
Högskolan i Gävle (HIG)
Högskolan i Jönköping (HIJ)
Högskolan Kristianstad (HKR)
Högskolan i Skövde (HS)
Högskolan Väst (HV)
Karlstads universitet (KAU)
Kungl. Tekniska högskolan (KTH)
Linköpings universitet (LIU)
Linnéuniversitetet (LNU)
Luleå tekniska universitet (LTU)
Lunds universitet (LU)
Malmö högskola (MAH)
Mittuniversitetet (MIUN)
Mälardalens högskola (MDH)
Umeå universitet (UMU)
Uppsala universitet (UU)
Örebro universitet (ÖU)